

[K. B. Andersen.]

selvfølgelig uden videre rigtigt, men tallene siger alligevel, at der er meget betydelige muligheder for vor stigende industrieksport til EFTA-landene. Det bør også bemærkes, at stigningen i industrieksporten til landene uden for de to markedsområder er ganske betydelig, nemlig 14 pct.

Da ingen kan være i tvivl om, at det for den fremtidige økonomiske udvikling er af afgørende stor betydning, hvordan forholdene er for den industri, der vokser år for år og for den stærkt stigende industrieksport, der nu har passeret landbrugseksporten, må disse tal tillægges megen betydning, når det spørgsmål rejses, om der vil være anledning til at ændre markedspolitik på en måde, der kan sætte vore gode eksportmuligheder over for EFTA-landene og tredjelændene på spil. Tallene siger os, at vi stadig må tilstræbe det store europæiske marked, og indtil det kan realiseres, fastholde en økonomisk Europapolitik, der ikke hæmmer industriens udviklingsmuligheder.

Denne tankegang kommer meget stærkt til udtryk i det netop udkomne nummer af Industrirådets organ Tidsskrift for Industri, hvis ledende artikel jeg beder om tilladelse til at bringe nogle citater fra. Det hedder her bl. a.:

„Siden 1960 har vi været medlem af EFTA. Denne markedsgruppe er vort stæsted. Det har bragt os eksportmæssige fordele, hvis resultater kan læses direkte ud af handelsstatistikken. Industrien har indstillet sig på dette økonomiske samarbejde mellem EFTA-landene, og fordelene bliver større, jo længere toldafviklingen skrider frem.“

Det hedder senere i samme artikel:

„Danmarks medlemskab af EFTA må klart stå fast i den nuværende økonomiske og politiske situation og indtil videre. Der findes ingen vægtige grunde til at rokke derved, men gode grunde til at udvide samarbejdet — ikke mindst ved at udnytte fordelene ved toldnedsættelserne også på det store britiske marked. Det er klart, at industrien såvel som andre erhverv, ja, størstedelen af befolkningen er positivt indstillet over for et endnu bredere økonomisk samarbejde, sådan som det er ønsket af alle EFTA-landene og i realiteten også af de fem af

de seks. Men så længe en sådan politik ikke kan gennemføres, må Danmark forblive i EFTA og udbygge og styrke dette samarbejde. Der kan næppe herske nogen tvivl om, at dette standpunkt også har en bred politisk tilslutning. Markedsdebatten i folketinget vil bekræfte to væsentlige politiske synspunkter: at Danmarks markedspolitik stadig væk sigter mod et bredt europæisk samarbejde, og at Danmark opretholder sit medlemskab af EFTA og ønsker at udnytte de hermed forbundne fordele til gensidig gavn.“

Som tingets medlemmer ved, men som jeg alligevel anfører for en ordenskyld, er bladets ansvarshavende redaktør det ærede medlem hr. Jørgen Jensen. Jeg anser det for meget betydningsfuldt, at en af de ledende erhvervsrepræsentanter, vi har her i tinget, så klart giver udtryk for dette synspunkt på den aktuelle europæiske politik.

Standpunktet ligger jo i øvrigt helt på linje med de udtalelser, der blev fremsat af fremtrædende erhvervsfolk efter sidste markedsdrøftelse her i tinget i forbindelse med åbningsdebatten i oktober i fjor. Dagbladet Aktuelt stillede spørgsmålet, hvordan de pågældende erhvervsledere ville stille sig til overvejelser om en eventuel dansk tilslutning til fællesmarkedet uden hensyn til, hvilken stilling England måtte indtage. Heroverfor meldte bl. a. formanden for Industrirådet, direktør Thygesen, og formanden for Grosserer-Societetet, grosserer Saugmann, ganske klart fra.

Denne klare stillingtagen fra industriens og handelens side kan landbruget af let forståelige grunde ikke dele. Når 1963 blev et tåleligt år for den danske landbrugseksport, var det ikke på grund af, men klart på trods af videreudbygningen af fællesmarkedets landbrugspolitik. De fremtidsudsigter, som fællesmarkedets landbrugspolitik anviser, kan ikke undgå at skabe stærk bekymring i dansk landbrug, en bekymring som man ikke kan forvente skal opvejes af meget usikre og tidsmæssigt noget fjerne resultater af de forestående forhandlinger under Kennedyrunden, hvor landbruget igen risikerer at blive sorteper.

Når det er sagt, må det tilføjes, at det kan synes vanskeligt at forstå, hvordan en realistisk bedømmelse af dansk landbrugs fremtid i et fællesmarked, der arbejder